

Svět rostlin – básně

Masožravá kytka Jitka

Masožravá kytka
jmenuje se Jitka.
Má jen rozum na hlavu,
dá si polštář pod bradu.
Ostatní jsou jinačí,
mají rozum slepičí.

1.A

Tulipány

Šel jsem s mámou do zahrady,
viděl jsem tam tulipány,
byly krásné, voňavé,
červené a žlutavé.
Chtěl jsem je a to hned,
ale to není žádný med.
Poprosil jsem mámu. "Prosím!".
Máma řekla ne, ne, ne,
máme doma červené.
Jsou moc drahé, ty to víš,
víš to dobře, pojďme pryč.
tulipány nemám, škoda,
ať je vezme velká voda!

Šikulky

Botanická zahrada,
velmi krásná je,
zvedne se vám nálada,
vždycky to tak je.

Jsou tam krásné květinčky,
moc pestré a voňavé,
pro naše zlaté maminky,
hodné a laskavé.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Myšky

Mikeš

Návštěva zahrady

Jednou jsem šel na procházku,
vedl fretku na provázku.
Slunce nám svítilo na cestu,
tak jsem si svlíkl svou vestu.
Chtěli jsme skončit na hradě,
místo toho jsme došli k zahradě.
Botanická to byla zahrada,
kolem ní dlouhá ohrada.
Uvnitř byl fikus, palma i orchidej,
bylo nám tam zkrátka hej.
Po prohlídce zahrady,
šli jsme ven z ohrady.
Doma jsem pak mámě vyprávěl,
co jsem tam viděl.

Čtenáři

Divný věci? (Kuba Čermák)

V botanický zahradě
rostou kytky, do nebe.

Když někdo kytku utrhne,
pak ochranka ho popadne.

Vyrostlo tu chmýří
a turisté sem míří.

Masožravka všechno sní,
a má pak z much bolení.

Zdá se Vám to podivný?
Je to vážně pravdivý!

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Fialky

Botanická zahrada

(Mikuláš Nevídal)

Maminka má doma spoustu orchidejí.
Jsou různých barev a vůní,
nemají rády zimu, pořád se jen sluní.

Má je hezky za oknem,
je to velká paráda.
Kdo jde kolem, ten si myslí,
že je u nás botanická zahrada.

Maminka je zalévá,
taky zastříhuje.
Jejich vůně a krása každého přitahuje.

Zavřu oči a teď mě napadá,
jak asi doopravdy botanická zahrada vypadá.

Spousta svěží zeleně,
nádherné barvy květin září
a některé se třeba jako motýl tváří.

To, co vidím, to je všechno paráda.
Přesto je má nejmilejší mámina
botanická zahrada.

Přerováčci

Botanická zahrada

Včera jsem byl v botanické zahradě,
neměli tam žádné mládě v ohradě.
Měli tam tropickou kytku ve váze,
nebyl jsem v zahradě, ale v oáze.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Avataři

Báseň

Táta vstává z postele,
děti, volá vesele!
Dnes je krásný jarní den,
utíkejme rychle ven.

A už mizí v garáži,
se škodovkou vyráží.

V botanické zahradě,
je dnes hlava na hlavě.
Je tu hodně skleníků,
záhonků a květníků.

Dělají tu pokusy,
s fíkusy i kaktusy.
Dobře o ně pečují,
kříží je a pěstují.

Mají tu i masožravky,
házíme jim pulce, žabky.
Ananasy, citrusy,
břinkají nám o nosy.

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Přítočňáci

Botanická zahrada,
to je přece paráda.
Je to ZOO pro rostliny,
„Nedělej tam skotačiny!“
nabádá nás třídní,
byl tam s námi tři dni.

Ať nezničíš kytičky,
krásné jako dětičky.
Ani skleník není prázdný,
náhodou je velmi krásný.
Je v něm spousta kytek
a venku je zbytek.
Můžete se skvěle projít,
až na konec cesty dojít.

Kytky se tu všude vlní,
některé z nich mají trny.
Masožravá Dita
tučné mouchy chytá.
K obědu si nedá jednu,
musí jich mít celou bednu.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Vlci

Zahrada - paráda

Jednou jsem byl u babičky,
obědval jsem špagety,
oči padly na kytičky,
okna jimi posety.

Babi, řekni, napověz,
co jsou tyto kytky zač,
žádné růže, koniklec,
jsou takové barevné, nač?

To jsou, chlapče, orchideje,
přejí dobré náladě,
barva láká, zahřeje,
najdeš je v botanické zahradě.

Motýly i krásné kytky,
všechny jsem je uviděl,
kytiček mám plné fotky,
každý mi to záviděl.

Jako v džungli, v pralese,
cítíl jsem se tam,
moc se mi to všechno líbilo,
doporučuji to i vám.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Čtvrtáci

Zahrada - paráda

Jednou jsem byl u babičky,
obědval jsem špagety,
oči padly na kytičky,
okna jimi posety.

Babi, řekni, napověz,
co jsou tyto kytky zač,
žádné růže, koniklec,
jsou takové barevné, nač?

To jsou, chlapče, orchideje,
přejí dobré náladě,
barva láká, zahřeje,
najdeš je v botanické zahradě.

Motýly i krásné kytky,
všechny jsem je uviděl,
kytiček mám plné fotky,
každý mi to záviděl.

Jako v džungli, v pralese,
cítíl jsem se tam,
moc se mi to všechno líbilo,
doporučuji to i vám.

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Myslivíři

Vzpomínka na botanickou zahradu

Spoustu krásných květin,
které jsem nikdy předtím
neviděl ani z dálky
ani z novinové obálky

Tolik barev, tolik tvarů,
něco mladé, něco k stáru
Pořád mluvím o kytkách,
tak jak jsou v mých vzpomínkách

Běžte se tam podívat,
do botanické zahrady,
až bude se chtít nedýchat
z té tajuplné záhady

Tak přeju hodně zábavy!

(Dominik Jaroš, 6.ročník)

Levelseven

V botanické zahradě

V botanické zahradě
je nám líp než na hradě.
Rostliny jsou všude kolem,
pojd'te s námi, honem, honem!
Různé kytky z cizích zemí,
u nás jich tu tolik není.
Chodíme tam každou středu,
sedíme tam na posedu.
A když vítr nefouká,
chodí sem i ta školka.

Máme to tu velmi rádi,
s kytkami jsme kamarádi.
Když si všechno projdeme,
do autobusu sedneme
a pak domů jedeme.

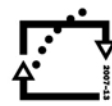
evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

IX.B

Návštěva Botanické zahrady (Nikola Jeřábková)

Navštívili jsme Botanickou zahradu,
celá třída pospolu.
Vejdeme dovnitř a koukneme na zem,
kaktus píchne mě a vleze pod zem.
Blatouch v dáli se objeví,
mrkne na mě, a přitom je krásně zbarvený.

Děti jsou šťastný, že něco takového vidí,
Pepíček zasměje se a sám sobě se diví,
Proč směje se leknínu ve vodě?
Vždyť je zelený jak vodník koukající se na loď.

V noze najdu trn z kaktusu,
sáhnu na něj a mám ho u nosu.
Snad kouzelný je, sem tam lítá,
koukám na strop, u kterého se můra zmítá.

Paní učitelka oznámí, že program končí
a s paní průvodkyní se loučí.
Průvodkyně řekne: „Vždyť uvidíme se zas!“
Z dále je slyšet překrásný hlas.
Všechny květiny totiž svými lístky nám mávají,
a lekníny ve vodě plavají.

Děti k autobusu se vracíjí.

Cesta velmi dlouhá byla,
ale děti od návštěvy v Botanické zahrady neodradila.
Přijely ke škole,
rodiče na ně čekali,
děti z autobusu vyběhly
a hlasitě výskaly.
Výletem do Botanické zahrady mnoho získaly.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

VI.C

Botanická zahrada
Co mě asi napadá
Kytka, kaktus jen
Nechce se mi odsud ven.

Kaktus jeden bodlavý
Bodnul mě tak potají.
Vykřikl jsem au!
A radši jsem šel dál.

Já bojím se i hlídače,
Ten mě i kytku rozpláče
Ale někdy hodný je,
Kytky i kaktus miluje.

Svět rostlin – krátký literární útvar

1.A

Výlet na planetu květin

Náš příběh začíná úplně obyčejně. S paní učitelkou jsme si povídali o vesmíru. Představovali jsme si, jak letíme na neznámé planety a jaká tam zažíváme dobrodružství.

Vtom kdosi zabouchal na dveře. Buch, buch, buch. Paní učitelka řekla: "Dále", ale nikdo nepřicházel. Tak šel Matěj otevřít.

Jaké to bylo překvapení, když do třídy vešly tři zvláštní postavy. Hlavy měly tvar tulipánů, oči vypadaly jako sedmikrásky a nos jako fialka.

Pozvali nás na výlet kosmickou lodí na jejich planetu Anitěvk. Byli jsme strašně zvědaví, a tak jsme s nimi letěli.

Jejich planeta byla plná květin. Byly krásně barevné a nádherně voněly. Ale najednou jsme se strašně vyděsili, protože jedna rostlina chytla Matěje a začala ho žrát. Tak jsme se všichni seběhli, chytili ho za nohy a vytáhli ven. Jak ten voněl! A tak jsme zjistili, že některé rostliny jsou i masožravé. Naši noví kamarádi nám ukázali, jak si tu žijí a pak nás odvezli zpátky do naší školy.

My jsme jim na oplátku jako poděkování nakreslili obrázky a slíbili jsme, že nebudeme ničit květiny. Na tuto příhodu vzpomínáme a dodnes nevíme, jestli se nám to jenom nezdálo.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Šikulky

Planeta květin

Jednoho dne jsme šli s kamarády ven. Uviděli jsme padat modrý meteorit, který přitahoval kov. Protože jsme měli hodinky, vcucl nás dovnitř. Ocitli jsme se na Planetě květin. Uviděli jsme tulipán, ke kterému kdybychom si čichli, usnuli bychom na dva roky, masožravou rostlinu a fialku, která po doteku mění barvy.

Před námi se objevili Chobotňáci. Měli hlavu jako medúza a chapadla od hlavy jako chobotnice. Zeptali se nás, zda přicházíme v míru. My jsme odpověděli, že ano. Spřátelili jsme se a šli jsme prozkoumávat planetu dál. Najednou jsme spadli do velké černé díry. Tam na nás vyskočil netvor. Měl hlavu jako krysa, zuby jako dinosaurus, v očích měl laser, nohy jako kobyłka a netopýří křídla. My jsme se ho lekli a utíkali pryč. Narazili jsme naštěstí na chobotňáky, kteří nám řekli, že je to jejich kůň, na kterém jezdí vesmírem a hlídá planetu. Nasedli jsme na jejich koně a ten nás zanesl k meteoritu.

U meteoritu rostla masožravá kytka, která nás snědla. Stejný druh rostl i na naší planetě a my jsme se ocitli doma. A tak skončilo naše dobrodružství.

Myšky

Jirka stál na prahu své nové školy. Moc se mu tam nechtělo, nikoho tam neznal. Náhle ho oslovila drobná dívka. Jmenovala se Klárka. Chodili do stejné třídy a nakonec se z nich stali nejlepší kamarádi. Měli stejné zájmy. Rádi jezdili na kole, pozorovali přírodu a společně se skautským oddílem jezdili na různé výpravy. Po jedné výpravě Jirka onemocněl. Klárka mu ale nosila úkoly a vyprávěla Jirkovi, co je nového ve škole. V hodině přírodopisu byla celá třída sbírat léčivé byliny, mezi nimi i heřmánek. Spolu potom zjišťovali, na co je heřmánek dobrý. Týden uběhl jako voda a Jirka byl zdravý. Chtěl Klárce poděkovat za ochotu, že mu nosila úkoly. Spolu s maminkou vybral a koupil čokoládu. Zanesl ji ke Klárce. Klárka ho pozvala dál do svého pokoje. Měla tam moc útulno. Na stole stál krásný mikroskop. Ten se Jirkovi velmi zalíbil. Klárka Jirkovi slíbila, že někdy příště ho naučí, jak se s ním pracuje. Dnes neměli moc času, museli se učit na pololetní práci. Rozešli se vesele, protože věděli, že není nad dobré kamarádství.

Čtenáři

Voňavý příběh

(Pét'a Vanišová)

Jirka a Klára šli do školy. První hodinu měli přírodopis. Když skončila škola, šli spolu domů zkratkou přes pole plné heřmánků a jiných bylinek. Natrhali jich pár pro maminku, která byla nemocná. Pila z nich několik dní čaj a když se uzdravila, šla s dětmi nakupovat. Vybraly si

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

mikroskop, protože ho doma neměly a rády pozorovaly přírodu. Hodil se jim i do školy. Tak to vše dobře dopadlo a všichni se mohli tvářit vesele.

Mikeš

Školní hodina

Jirka a Klára byli spolužáci, kteří měli školu rádi. V přírodopise rostlinky zkoumali a zrovna včera heřmánek pod mikroskop dávali. Někteří spolužáci ho ale neměli, tak jim ho naši dva kamarádi půjčili. Tvářili se přitom vesele, protože měli jako jediní úkol splněný a dobře věděli, že dostanou pochvalu. Ostatní děti sice rostlinku viděli, ale poznámku stejně dostali.

Draci

Mikroskop

Jirka a Klára s Ondrou mají přírodopis. Dnes budou probírat heřmánek a jiné byliny. Dokonce použijí i mikroskop! Takovou příležitost podívat se do rostlinky ještě neměli. Nadšeně a vesele si o všem povídají.

Fialky

(David Sopoušek)

Jirka a Klára jsou od malička kamarádi. Chodí do stejné třídy a dokonce spolu sedí v lavici. Každý pátek mají hodinu přírodopisu s paní učitelkou Heřmánkovou. Je velmi hodná a milá, proto jí říkají Heřmánek.

Na dnešní hodinu se děti obzvlášť těšily, protože měly pod mikroskopem zkoumat různé části rostlin. Každý žák přinesl nějakou rostlinku a položil ji paní učitelce na stůl. Když vstoupila paní učitelka do dveří, celá třída ztuhla. Mikroskop nikde!

„Paní učitelko, dostanete čárku za zapomínání, nemáte mikroskop,“ vykřikl Jirka.

Paní učitelce zmizel úsměv z tváře, ale děti se začaly vesele smát až se třída třásla.

Paní učitelce to bylo líto, ale děti jí to neměly za zlé. Rostlinky se vložily do váziček a zkoumání bylo odloženo.

Příští hodinu přinesla paní učitelka mikroskop a navrch košík sladkých třešní.

To byla další veselá a sladká hodina přírodopisu.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Přítočňáci

Starosti dvojčat

Jirka a Klára jsou dvojčata. Jednoho dne cestou do školy Klárku napadlo, že kdyby Jirka nosil vědomosti v hlavě a ne jen v aktovce, tak by věděl, že dnes mají mít na přírodopis heřmánek. Budou ho zkoumat pod mikroskopem. Co teď? Štěstí jim přálo. U vchodu do školy Klárka jeden našla. Už neměli starost a do třídy vstupovali vesele.'

Vlci

Referát

Sourozenci Jirka a Klára byli doma a prohlíželi si časopis ABC. Měli si na druhý den připravit referát do přírodopisu. Našli zajímavý článek o heřmánku. Napsali si o něm referát, ale zdál se jim nudný. Chtěli do toho nějak zapojit i spolužáky. Napadlo je, že by mohli přinést heřmánek a zkoumat ho pod mikroskopem. Neměli ho ale. Po svačině se oblékli a šli na zahrádku. Heřmánek nenašli. Šli na louku a tam uviděli plno heřmánku. Natrhali pro každého spolužáka jeden a nezapomněli ani na paní učitelku. Když došli domů, všechno si připravili a už se těšili, co na to řeknou ve škole. Byli z toho chození po louce tak unavení, že lehli do postele a hned spali. Ve škole se referát moc líbil, ale největší úspěch mělo pozorování pod mikroskopem. Ze školy se jim šlo vesele. Nesli si domů jedničku. Maminka je pochválila.

Čtvrt'áci

Hodina přírodopisu (Sabina Košťálová)

Jirka odchází ráno z domova a cestou se zastaví pro Klárku. Povídají si a pospíchají do školy. Doběhli akorát, právě začalo zvonit. První hodinu mají přírodopis a zrovna se budou učit o květinách. Na co se ale nejvíc těšili, je prohlížení rostlin pod mikroskopem. Paní učitelka nám přinesla ukázat, jak vypadá heřmánek a my jsme si ho prohlédli pod mikroskopem z blízka. Bylo to moc zajímavé. Celé dopoledne nám rychle ve škole uteklo a tak jsme vesele poskakovali domů.

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Avataři

Hodiny přírodopisu

Jirka a Klára byli nejlepší kamarádi. Bydleli ve stejné vesnici a chodili do stejné školy. Také spolu rádi chodili na procházky s pejskem Rekem. Když jednou ve škole měli přírodopis, mluvili o bylinkách. Povídali si o tom, kde rostou, jaké mají listy, co potřebují k životu, jak se jmenují a jaké mají květy. Oběma se to moc líbilo. Paní učitelka řekla dětem, aby do školy přinesli heřmánek. Jirka a Klára se domluvili, že spolu půjdou na procházku a vezmou s sebou Reka a budou hledat heřmánek. Druhý den šli. Nejdříve šli lesem a našli hodně hub, hlavně hříby a taky klouzky, lišky a holubinky. Rek stále něco cítil na zemi a utíkal jim. Neměli o něj ale strach, protože se na zavození vždy vrátil. Pak došli na louku, kde rostlo spoustu bylin, jitrocel, přeslička, podběl i hluchavky, až konečně našli heřmánek. Chvíli si hráli, a pak šli domů. Druhý den vzali heřmánek do školy. Tam ho zkoumali mikroskopem. Hrozně je to bavilo. Dívali se na pestíky, květ i listy. Rádi by zkoumali dál, jenže neměli čas, protože už zvonilo a museli jít domů. Když došli domů, vesele vyprávěli rodičům, co se dozvěděli ve škole o heřmánku.

Přerovácci

Jednoho krásného dne byli Jirka, Klára a ostatní děti v hodině přírodopisu na procházce lesem. Cestou do lesa našli voňavý heřmánek. S paní učitelkou se domluvili, že příští hodinu budou zkoumat heřmánek pod mikroskopem, aby poznali stavbu květu. Bohužel, v mikroskopu prasklo zrcátko, takže si děti neměly možnost rostlinu prohlédnout. Tváře dychtivých žáků posmutněly. Naštěstí byl ve třídě Tomáš, který sbírá známky a měl u sebe velkou lupu. Děti si nakonec mohly květ heřmánku prohlédnout a podrobně poznat léčivou bylinu. Když zazvonilo, všichni šli vesele ze školy domů.

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Myslivíři

Splašená koza

V ten den Jirka vstával do školy a vůbec se mu nechtělo. O půl osmé na něho čekala před domem spolužačka Klára. Cestou do školy si povídali o tom, co je ve škole čeká, hlavně o přírodopisu. Jirka si najednou vzpomněl, že si měli přinést heřmánek. Jirka na to však zapomněl a to mu ještě víc zkazilo náladu. Z toho ho však brzy vyvedla Klára, která si vzala heřmánky dva a tak mohla jeden dát Jirkovi.

Přišli do školy a brzy začala hodina přírodopisu.

Do třídy vešla paní učitelka a za ní žáci, kteří nesli mikroskopy. Paní učitelka se zeptala, kdo nemá heřmánek. Téměř všichni žáci heřmánek neměli a paní učitelka se moc zlobila. V tom se přihlásil David a řekl, že má dostatek heřmánku pro všechny.

Byla to vesnická škola nedaleko od statku. Právě, když paní učitelka rozdělovala žákům práci, vběhla do třídy Kotrbovic koza Líza. Paní učitelka se strašně polekala a vyskočila na učitelky stůl s takovou rychlostí, že by měla učit spíš tělocvik. Děti se tomu strašně smály a uklidňovaly paní učitelku, že je to jen koza. Zatímco paní učitelka stála na učitelkém stole, snědla Líza vesele všechny heřmánky a děti se radovaly, že nemusely dělat laboratorní práce. Paní učitelku žáci sundali z učitelkého stolu a pro Lízu si přišel udýchaný pan Kotrba. Nakonec ten den nebyl zase tak špatný.

(Michaela Kloudová a Veronika Zichová, 6.ročník)

IX.B

Pomoc od učitelky

Nastalo pondělí a začala první hodina. Děti měly sestavit skupinky po dvou. Jednu ze skupinek tvořili Jirka a Klára. Byla to hodina přírodopisu, na kterou se vždy všichni těšili. Měli velkou radost, protože měli dělat laboratorní práci. Laboratorní práce je vždy moc bavila. Jako pomůcky si neměli přinést nic jiného než malý kousek heřmánku. Každá dvojice měla zkoumat svůj kousek heřmánku pod mikroskopem. Sledovat, co je na něm zvláštního a co se s ním stane, když přidáme kapku vody. Jenže, když si měli vyndat pomůcky z tašky, Jirka a Klára zjistili, že svůj heřmánek nechali doma. Takže ho neměli, a tudíž nemohli pracovat s ostatními spolužáky. Když se přihlásili a řekli paní učitelce, že svůj heřmánek nechali doma, tak paní učitelka byla velmi našťavaná. Protože ale, je jejich paní učitelka v podstatě i velmi hodná, tak jim dala svůj kousek heřmánku, aby mohli pracovat. Jirka s Klárou paní učitelce hezky a slušně poděkovali. Poté vesele pokračovali na své laboratorní práci. Druhý den jim paní učitelka vrátila opravené protokoly. S radostí před celou třídou oznámila, že Jirka s Klárou jako jediní dostali jedničku. Celou laboratorní práci měli bez jediné chybičky.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

VI.C

Trest

Na hradě Bouzov bydlí hoch Jirka a dívka Klára. Paní učitelka Kadrnožková jim za trest dala úkol z přírodopisu, aby začaly zkoumat květiny a byliny a příští týden jí o tom přinesly zajímavý referát. „Jé, pane na nebi, to jako za lítání na chodbě musíme dostat takový příšerný trest?! Na to se vykašlu!“ „To zvládneme“, byla statečná Klára.

Každý den chodí děti do lesa strašidelným lesem, kde stojí podivná chalupa. A toho dne se k ní šly děti podívat a zjistily, že v ní bydlí stará, ošklivá a věčně promoklá bába bylinkářka. Bába z nich radost neměla: „No to sem ale jelen! Kdo se mi tu v tuhle dobu vtírá do mého království?“ Drzý Jirka byl hubatý: „Moc se madam omlouváme, my hledáme rostliny! Nadívané!“ Ale Klárka klidně vysvětlila, co se jim přihodilo a jak pátrají po kouzelném heřmánku. „Já vám jej dám, ale už nikdy mně sem nepolezete!“

Děti utíkaly domů, půjčily si mamčin mikroskop a sledovali tu vzácnou bylinu. O týden později se paní učitelka zeptala, zda už mají napsaný text o heřmánku. Děti si ale daly pozor. Věděly, že kdyby úkol neměly, museli by za trest hledat v lese něco možná ještě vzácnějšího. A kdo ví, kam by pak zabloudily. A tak pro tentokrát mohly jít děti vesele domů.

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ